

הזרמת הנשק הלא חוקי אל החברה הישראלית בכלל ואל החברה הערבית בישראל בפרט, אלא גם לאסוף נשק בלתי חוקי. יתר הטיפול במאבק בארגוני הפשיעה צריך להיות בידי משרת ישראל, על שלל יחידותיה וזרועותיה. למטרה יש את הכלים להתמודד עם תופעה זו. חוק המאבק בארגוני פשיעה משנת 2003 מעניק לה כלים משפטיים בלתי קונבנציונליים כדי לעשות זאת, ביצילות ובהצלחה רבה. כלים אלה כוללים ריכוך משמעותי ביותר של דיני העונשין, סדרי הדין, ודיני הראיות לצורך התמודדות מוצלחת מול הפשיעה המאורגנת, ולצד זאת לא רק יצירת עבירות סטטוס של חברות בארגוני פשיעה מוגדרים, אלא גם סמכויות חילוט נרחבות שבכוחן למוטט את המסד הכלכלי שעליו נשענים ארגונים אלה. כלים אלה הוכיחו את עצמם במאבק בארגוני הפשיעה בחברה היהודית בישראל, ואין שום סיבה עקרונית כי הצלחה זו לא תשכפל את עצמה מול ארגוני הפשיעה בחברה הערבית.

בכך אין די. יש להעניק למטרה, ולמצער ליחידות מסוימות במטרה, בחוק, כלים טכנולוגיים מסוימים וייחודיים, הנמצאים כיום בעיקר בידי השב"כ, הכל בליווי משפטי ובפיקוח שיפוטי – בעיקר, אך לא רק, על מנת להתגבר על מכשולים מודיעיניים הנוגעים למבנה החמולתי הייחודי של ארגוני הפשיעה בחברה הערבית.

בסוגיה אחת הנוגעת למיגור הפשיעה בחברה הערבית הכרחי השב"כ יהא מעורב: זהו ייעודו להבטיח שנשק לא חוקי אינו מוברח אל תוך שטחה הריבוני של מדינת ישראל, וברור שלא נגנב או מוברח מבסיסי צה"ל

אם לא נתעשת כמדינה חיש מהר, אנתנו עלולים להתעורר למציאות הרבה יותר קשה והרת גורל מזו שקיימת כבר היום. יש צורך בשינוס מותניים במסגרת תוכנית חירום לאומית, כדי להגן על הביטחון הלאומי של כולנו.

פרופ' מוחמד ותד הוא דיקאן בית הספר למשפטים במכללת האקדמית צפת וחוקר בכיר במכון למחקרי ביטחון לאומי (INSS)

אין להילחם בפשיעה בחברה הערבית

מדינת ישראל צריכה להציב כאינטרס ראשון במעלה את מיגור הפשיעה הגואה בחברה הישראלית בכלל, ובחברה הערבית בישראל בפרט. בהיעדר ביטחון אישי אין ביטחון לאומי, וחמור מכך – אין חוסן חברתי, אין חוסן ציבורי ואין חוסן ביטחוני. והתמודדות עם הפשיעה המאורגנת איננה משימה בלתי אפשרית.

עיקר הפשיעה בחברה הערבית בישראל מגיע מכיוונם של ארגוני פשיעה ידועים ומגוררים בדין. זאת, בין אם מדובר במאבק מתמשך בין ארגוני הפשיעה עצמם, ובין אם מדובר במערכות ישירה של ארגונים אלה בסכסוכים שוטפים במעגלי החיים השונים (שלטון מקומי או סכסוכי קרקעות בין שכנים או בין בני משפחה, לרבות סכסוכי ירושה, סכסוכי גירושין, וכיו"ב). כוחם של ארגוני הפשיעה, וגם התוצאה הקטלנית הכרוכה במאבקים ביניהם, נעוץ בנשק הבלתי חוקי הרב המוחזק בידיהם; רב, מגוון ואיכותי. נשק זה מגיע לידיהם משני מקורות: בסיסי צה"ל (גניבות או באמצעות חיילים שסרחו) והברחות דרך הגבולות (בעיקר מצרים, ירדן, ולבנון). אמנם אין להעביר את הטיפול בתופעת הפשיעה בכללותה לידי השב"כ, מסיבות עקרוניות הנוגעות לייעודו של גוף זה, אך בסוגיה אחת הנוגעת למיגור הפשיעה בחברה הערבית הכרחי השב"כ יהא מעורב: זהו ייעודו להבטיח שנשק לא חוקי אינו מוברח אל תוך שטחה הריבוני של מדינת ישראל, וכי ברור שלא נגנב או מוברח מבסיסי צה"ל. ובכל מקרה, קיומו של נשק בלתי חוקי – בכמויות הרבות ובאיכות הייחודית – צריך להדיר שינה מעיניהם של אנשי השב"כ, שכן מדובר בפגיעה מוחשית בביטחון הלאומי. בהתאם, זה מתפקידו של השב"כ – כפי שמוגדר בסעיף 7 לחוק שירות הביטחון הכללי, תשפ"ב-2002 – לוודא לא רק חסימה של דרכי